

NAŠA LUČ

Glasilo Zveze slovenskih izseljenskih duhovnikov, diakonov in pastoralnih sodelavcev v Evropi za verska, kulturna in narodna vprašanja

Udomljenost v materinščini	2
Katekizem	6
Cerkev in (ne)zmotnost	7
Rafaelova družba	8
Komentar meseca	10
Mlada srečevanja	11
Prisluhnimo domovini	12
Iz življenja naših župnij	16
Zgodba	39
Križanka	43

Prva stran ovitka: foto – Miha Cerar

Druga stran ovitka: Urška Brežnjak in njeni »veseli angelčki«

Tretja stran ovitka: Sveti Miklavž in parkeljni v Chatillonu

Četrta stran ovitka: foto – Tatjana Splichal

Spoštovani bralci Naše luči!

Podoba našega časa mnogim ljudem megljijo pogled in razumnost. V domovini se je advent začel z nemiri na ulicah večjih mest. Skrb spremlja prehod v novo leto. Toliko bolj zares želimo srečo in zadovoljstvo vsakemu, ki ga te dni srečamo ali napišemo voščilo, da bi se vse obrnilo na bolje.

Tudi pri naši reviji so nastale spremembe. Po 20 letih je zaključil uredniško delo Ljubo Bekš. Vstopil je v to delo v času, ko smo resnično potrebovali pomoč. Revija je začela izhajati v Ljubljani, ko je odšel v pokoj zaslužni urednik Branko Rozman. Iskali smo namestnika, in našli Ljuba Bekša, ki se je z mladostno zagnanostjo lotil naloge. 20 letnikov naše revije je sad njegovega požrtvovalnega dela. Na tem mestu naša skupna zahvala za trud in potrpežljivost v delu z dopisniki in sodelavci revije. Bralci in izdajatelji mu dolgujemo globoko hvaležnost in izrekamo spoštljivo priznanje.

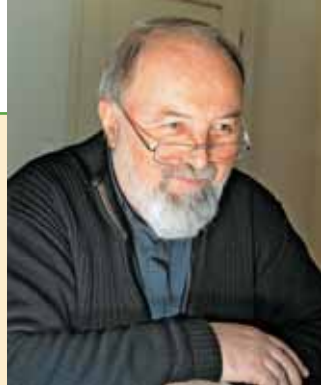
Uredništvo revije smo sedaj prenesli na Rafaelovo družbo, ustanovo Slovenske škofovske konference, ki ima tudi civilnopравни status. Deluje kot urad narodnega ravnatelja za slovensko duhovno skrbstvo v zamejstvu in po svetu, škofa dr. Petra Štumpfa. Je ena od štirih organizacij, ki jim tudi država Slovenija priznava pomembno vlogo v povezovanju domovine s slovenskim življem zunaj domovine. Nalogo odgovornega urednika je s pričujočo izdajo NL prevzel voditelj Rafaelove družbe Lenart Rihar, ki ima za seboj veliko izkušenj v uredniškem delu pri revijah in časnikih. Bralce želimo seznaniti z njim in ustanovo, ki bo od tega meseca naprej še bolj naša, saj se bomo na straneh revije srečevali z delom, ki ga v uredništvu poleg Lenarta Riharja opravlja tudi Mihaela Zaveljcina.

Prenos uredništva na Rafaelova družba je premik, ki naj revijo strukturno zaseda v domovini in Cerki na Slovenskem in zagotovi njen obstoj v prihodnosti, če jo boste imeli bralci radi in pridobili nove naročnike.

Vsebinsko Naša luč zajema iz korenin krščanstva in tako je njena notranja podoba naravnana na vrednote evangelija. To ni vedno le lahkotno branje za razvedrilo, tu so zapisi iz izkušenj, ki razsvetljujejo duha in budiijo človeka v njegovi duhovnosti v razmerah izseljenstva. Vemo, da duhovnosti ne živimo le znotraj sebe, ampak v družbi in svetu. In prav tega področja nasprotij med človekovim notranjim in zunanjim svetom v okolju različnih kultur in družbenih praks se dotikajo s posebno pozornostjo zapisi na straneh revije, ki jo imate v roki. Naša luč ostaja zvesta spremljevalka vam, ostanite tudi vi njej.

Naj vam prinaša svetlobo upanja v novem letu!

Janez Pucelj

Udomljenost v materinščini

Pogovor s prof. Berto Golob

Berta Golob izhaja iz delavsko-kmečke družine iz Struževega pri Kranju. Leta 1951 se je po maturi na kranjski gimnaziji vpisala na Filozofsko fakulteto v Ljubljani, kjer je leta 1957 diplomirala iz slovenščine in srbohrvaščine. Poldrugo desetletje je poučevala slovenski jezik, potem pa je bila med drugim zaposlena kot predavateljica na Pedagoški akademiji, kot lektorica na Radiu Ljubljana, kot svetovalka na Zavodu za šolstvo ter kot urednica didaktike slovenskega jezika in književnosti v reviji Jezik in slovstvo. Je tudi priznana pisateljica in pesnica. Zadnja leta je eno vidnejših peres pri tehniku Družina.

Spoštovana gospa Berta, dvakrat ste bili našim bralcem še posebej blizu. Pred leti ste nastopili na romanju treh Slovenij na Sv. Višarjah kot osrednja govornica, letos pa kot predavateljica zboru kristjanov na Otočcu. Obakrat ste govorili o slovenskem jeziku in obakrat ste navdušili. Ali ste imeli tako hvaležno občinstvo ali pa slovenščina vendarle še nima tako poraznega mesta na lestvici naših vrednot?

Oboje. Na Višarjah se zbirajo rodoljubi, na Otočcu pa prav tako. Kdor se zaveda rodu, ima rad dom in domovino in s tem jezik, v katerem in iz katerega je zrasel. Za Slovence je to slovenščina. A bogne daj, da bi izključevala koga, ki ni ravno z vsemi vezmi pritrjen na lestvico krščanskih vrednot. Poznam ljudi (majhni otroci radi rečejo človeki) s spoštljivim odnosom do materinščine, pa ne pripadajo nobeni religiji. Spoštljivost so prevzeli od staršev, učitelja, okolja ... A naj takoj lepo pozdravim bralce Naše luči: Bog daj srečo!

Kdaj je materinščina začarala vas?

Zagotovo me je; bolj nezavedno že v zgodnjem otroštvu. Takrat, ko sem kake besede obračala po svoje. Avtomobilu, imel ga je en sam človek daleč v okolici, sem pravila *lašo*; bogsigavedi zakaj tako? Otrok jezik ustvarja, ne samo posnema! Malo kasneje sem si zavestno izmišljala svoje besedišče za svojo rabo. Ko so nam v šoli razlagali očlovečenje neke živalske vrste, sem počasi sama zase začela premišlje-

Pisateljica prof. Berta Golob

vati, kako neki se je to zgodilo. Kdaj je tista praopica začela po človeško go-vo-ri-ti? Pravzaprav me ni najprej očarala materinščina, ampak sam jezik, govornica. To neizmerno morje glasov in njihovih kombinacij, ki ustvarjajo pomene.

Kaj je bilo odločilno? Zakaj jo imate radi?

Odločilno je bilo dvoje: domača okolica in šola. Odraščala sem na vasi. Tam se je nekoč govorilo zelo slikovito, tako rekoč v podobah. *Zakvá s pa tokó povóžena?* je kaka mama vprašala očitno zaskrbljeno vaščanko. *Ja, vúkne ukčp ulččem. A vidš, je otrok use hváče prekvóu.* Dan za dnem vse polno simbolike. Ni govoril drugače, kakor v prilikah, je rečeno za Jezusa. Ob takem slogu komunikacije sem rasla tudi jaz in vsi drugi podeželani. Na to se je potem prilepila šola. A ne kar s prvim razredom. Joj, tam je bilo pa treba odgovarjati zelo suhoparno in naučeno. Kar se je pa takoj spremenilo zaradi vojne. Sledilo je priučevanje nemščini, na kar niti nimam kakih slabih spominov. Odločilen pa je bil zatem pouk v domačem jeziku. In predvsem učitelj, ki je nazorno razlagal jezikovne zakonitosti. To sem povezala z ono radovednostjo v sebi, kako neki je očlovečena (pra)opica začela go-vo-ri-ti. Tudi zelo rada sem brala in domače spisne naloge sem dolgo popravljala in spreminjala, da so mi slogovno boljše zvenele. Nekaj se je pač zgodilo. Po milosti.

Nedavno sem poslušal funkcionarja s slovenistike na ljubljanski Filozofski fakulteti, ki se je zgražal, češ da še danes najdeš med študenti take »primerke«, ki se za študij slovenščine odločijo »zaradi sentimenta«, se pravi zato, ker čutijo ljubezen do maternega jezika. Komentar?

lezne Kaple tamle za najbližjimi kilometri tja dol do daljne Argentine in tja gor do Severne Amerike in vse do tja, kar je okrog in vmes. Oni funkcionar se bo sicer namrdnil, ker učitelji to počnejo ne samo z znanjem, predvsem še »s sentimentom«. Uspeh je pa občudovanja vreden.

V istem predavanju na zboru kristjanov ste omenili kvarni vpliv naše bolezn, ki nekritično sprejema tuje, zlasti vplive angleščine. Zakaj je to tako nevarno?

V tistem kratkem zapisu – tako kot v temle tu – ni bilo možno stvari natančneje podkrepiti. Pretirano dovzetni za tuje smo zato, ker premalo cenimo domače. Vendar je to posledica nekkih dejanj iz preteklosti. Umanjkanje domoljubja, premajhna navezanost na domačo grudo (kar zveni zelo sanjavo in pasé, kot je zdaj moderno reči), splošna vseenost, podleganje, nepoznavanje domače zgodovine, narodopisja, nizka stopnja samozavesti itd. Sami se s svojim ravnanjem in hlastanjem po velikem delamo majhne, in to je nevarno. Premalo čedermaštva je v nas.

Drug vaš poudarek ste namenili domoljubju, ki ste ga prav tako izvedli iz odnosa do jezika ...

Ali pa jezik iz odnosa do domoljubja. Podobno kot mišljenje in govor. Eno izhaja iz drugega; mislimo, saj govorimo; govorimo, ker mislimo - če povemo veliko stvar močno poenostavljeno. Vendar upam, da razumljivo.

Po nekaterih ocenah je rojakov, ki živijo zunaj naših meja, kar pol milijona. Se vam zdi, da so dovolj navzoči v naši »matični« zavesti?

Dvomim. Že, ja, predvsem v tistem delu »matice«, ki pa žal nima dovolj pomembnega družbenega vpliva. V splošni

Z žarom o materinščini

družbeni zavesti ostajajo rojaki, ki živijo na tujem, nekeje daleč sami zase. Saj nam kdaj pridejo kar prav, ampak da bi jih imeli v stalni zavesti – bojim se, da ne. Ali je njihovo delo sprejeto kot sestavina naše kulture? Da se ne ločuje na domačo, zdomsko, zamejsko ... ali kakšne izraze vse smo si izmislili! Seveda so bila poimenovanja potrebna; toliko bolj na začetku, ko so se prvi pogumniki ojunali tu spregovoriti o dejavnosti ljudi, ki so se bili leta 1945 zatekli v tujino. Toda ali so še strogo nujna? Prilepljeni smo drug ob drugem, nismo pa z vidika skupnega kulturnega prostora zlit v pestrost celote. A upam, da kdaj bomo.

Po svetu mnogokrat opažamo, da slovenski jezik zamera, trdno pa živi v ljudski pesmi. V kakšnem razmerju sta jezik in pesem?

V najtesnejšem. Da ni pesem celo pred jezikom; melodija, (pred)govorni napev namreč. Dojenčka opazujte in brbotanje njegovih neartikuliranih glasov. Nekakšen živ inštrument z melodično linijo in potem čez čas - beseda. Jezik naših na tujem živečih ljudi? Z rodovi, možnostmi, prakticanjem večjezičnosti, s prevzemanjem večinskega jezika ... Razumem, da ostaja po kakih treh, štirih rodovih pesem zadnja povezovalka. Vsaj ta! Ki umre zadnja. Tako kot upanje.

Berta Golob med izseljenci

Jesenski potep po Istri

Kubed, ruj, kamen, rdeča zemlja, Sveti Duh, jesensko sonce, poezija, Roč in Hum, gostoljubni domačini. Tužna Istra? Tako pravijo za tiste kraje, naš potep pa je dokazal, da »tužno« Istro vedrijo veseli obrazi in prijazne besede.

Spoznavanje tako malo poznane istrske pokrajine, njene zgodovine in utripa življenja tam nekdaj in danes smo pričeli z zgodovinskim vidikom, ki ga je na začetku poti predstavila mag. Helena Jaklitsch. Naša prva postojanka je bila v Kubedu ali »Čubedu«, kakor pravijo domačini. V kraju stana nas toplo sprejela slavistka in pesnica gospa Alferija Bržan, doma iz bližnjega Svetega Antona nad Koprom, in domačin Vojko Udovič, predsednik Društva za šport, kulturo in turizem Skala Kubed. Slednji nam je predstavil zgodovino kraja in srednjeveško cerkev z zvonikom peterokrake oblike iz belega kraškega kamna, ki stoji v bližini in je služil obrambnim namenom. Gospa Alferija pa se nas je dotaknila z ljubeznijo do Istre in poezijo Alojza Kocjančiča, znanega poeta slovenske Istre, ki je živel v Kubedu. Pot smo nadaljevali skozi Sočergo v Sveti Duh, ki leži v hrvaški Istri. Na svoji domačiji nas je sprejel Emil Zonta, etnomuzikolog, pisatelj in dober glasbenik (instrumentalist, vokalist, zborovodja), ki je svoje življenje posvetil raziskovanju in ohranjanju istrske identitete. Svojo pripoved je še oplemenitil z žlahtno kapljico iz domače vinske kleti in glasbo značilnih istrskih inštrumentov. Čas je hitro drvel in nas vabil, da se nekoč ponovno snidemo z gostoljubnim Istrčanom.

Pot smo nadaljevali v naselje Roč, ki je bilo od 13. stoletja središče glagoljaške književnosti. Tam je bila natisnjena pr-

Pesnica Alferija Bržan

Etnomuzikolog Emil Zonta

va hrvaška tiskana knjiga »Kosinjski misal«. V spomin na glagoljaše, ki so s svojimi deli utrjevali narodno zavest istrskega prebivalstva, so leta 1977 vzdolž ceste do Huma speljali »Alejo glagoljašev«, kompleks enajstih spominskih obeležij. Sledilo je mestece Hum, ki je po navedbah Guinnessove knjige rekordov najmanjše mesto na svetu. Strokovno nas je z glagolico in njeno zgodovino seznanil naš gost dr. Matej Šekli, slovanski jezikoslovec in slovenist. Dan smo zaključili s poznim kosilom v Gračišču ob istrskih dobrotah in z branjem poezije pesnice Alferije Bržan.

Na domačiji gostitelja Emila Zonta

Rock v nadiškem narečju

Sredi novembra smo štirje navdušenci znova obiskali Benečijo in se udeležili 30. sejma (senjam) beneške pesmi (piesmi). Tradicionalni glasbeni festival na Lesah v Nadiški dolini s svojo okroglo obletnico traja že od leta 1971. Vajeni slovenskega jezika iz centralne Slovenije smo uživali v domačem narečju, ki je s svojo zvočnostjo nudil neverjeten kontrast glasbi. Ni šlo za narodno pesem, kot bi kdo pričakoval, pač pa za sodobne zvrsti in do roba izkoriščene zmogljivosti ozvočenja ...

Beneška glasbena večera sta bila rockovsko obarvana, vendar z vsemi otenki, od etnorocka The Preklets do funkovskih ritmov skupine Opoka. Bolj hardrockovsko je bil obarvan band The Beck, s kakovostnim punkom pa je postregel trio Sons of a gun. Za mehkejšo zvoke so poskrbele predvsem vokalistke: gostja iz Kobarida Beti Strgar, ki je v nedeljo odnesla tudi prvo nagrado, je večer obarvala s solom, Ikea Feletig s pristnim popom v slogu Celine Dion, Elena Gugglielmonti pa s posrečenim crossoverjem med jazzom, folkom in latinom. Najbolj je izstopal Razred zase, skupina šolarjev, ki je na tehno podlago KloDJ-ja zapela in zarapala pesem Sonce & Sience. Naši stari znanci BK Evolution so poskrbeli za avizo, predvsem pa za vrsto odličnih izvedb v vlogi spremljevalne skupine.

Posebej je treba poudariti, da ni šlo za glasbo, ki bi odsevala kake približno posrečene vaške poskuse, pač pa je zvečine dosegala zavidljivo kakovost. Tudi razvajeni poslušalci

so lahko uživali, ko je ta ali oni muzikant naravnost virtuožno izvajal zvoke iz svojega glasbila.

Obletnica je bila dodatno obeležena s projekcijo arhivskih fotografij, Zvonka Nadiščina pa je z napovednimi vložki prinašala to in ono zanimivost iz zgodovine prireditve. Iz nekdanje zakladnice so zajemali tudi glasbeniki, saj je vsak od nastopajočih poleg svoje predstavil tudi po eno skladbo iz prejšnjih let. Seveda v aranžmaju svojega sloga ...

Kulturno društvo Rečan je kot organizator poskrbelo tudi za priložnostno brošuro z besedili in za zgoščenko. Tako smo nekaj lepega doživetja lahko odnesli tudi na svoje domove. Dragi prijatelji Benečani, hvala vam!

Jasmina in Lenart Rihar

Magnum mysterium

Tako je poimenoval svoje adventne koncerte operni pevec Luka Debevec Mayer, argentinski Slovenec. Po uspešni evropski turneji opere Jolanta s Slovenskim filharmoničnim orkestrom, Slovenskim komornim zborom in še devetimi priznanimi mednarodnimi opernimi solisti, je za slovenske poslušalce, kot že nekaj let doslej, pripravil skrbno izbran program sakralnih pesmi. Na sedmih koncertih po Sloveniji je poslušalce navduševal z izjemnim glasom in spremljajočim duhovnim besedilom. Na orglah ga je spremljal Rok Juhant.

M. Z.

VIŠARSKI DNEVI MLADIH

od četrтка, 14., do sobote, 16. februarja 2013,
na Svetih Višarjah!

Program:

Čez dan uživanje v smučanju, sprehodih in lepih razgledih, ob večerih srečanja z gosti. Veliko priložnosti za klet, spoznavanje, druženje, petje, pa tudi za duhovnost.

Starostna omejitev: od 20 do 35 let.

Več informacij na tel. +386 (0)1 438 30 50 ali prek e-pošte: rafaelova.druzba@siol.net

Lepo vabljeni mladi Slovenci iz domovine in tujine!

Basbaritonist Luka Debevec Mayer po nastopu na Vrhnikih

V nove zarje?

Slovenija doživlja burne čase. Sprožila jih je gospodarska kriza, ki ima v Sloveniji še posebne, slovenske razsežnosti. Maščuje se ji dejstvo, da je bila osamosvojitve izvedena polovično, da je zaradi nje stopila v ozadje družbena transformacija iz totalitarne v demokratično družbo. Pripadniki stare komunistične oblasti so se potuhnili, prestopili v razne »demokratične« stranke, ki pa kljub strankarski različnosti delujejo zelo organizirano. Totalitarno ideologijo so zamenjali s pohlepom po denarju, privatizaciji nekdanjih državnih podjetij in temu so vse podredili. Najbolj je to čutiti pri zakonodaji, ki je oblikovana tako, da je vse »zakonito«. V prvi vrsti brezobzirna kraja. Kot svoje udarno geslo so izbrali nacionalni interes. V imenu zahteve, da mora kar največ podjetij ostati v slovenskih rokah, odganjajo prihod tujega kapitala in tujega znanja. Pod tuje razumejo vse, kar ni komunističnega izvora. Še posebno so nenaklonjeni slovenskim izseljencem, med katerimi so bili mnogi pripravljene investirati tako kapital kot znanje v slovenski gospodarski razvoj, pa so jih onemogočili. Povsem drugače se obnašajo do podjetnikov iz nekdanje Jugoslavije, ki jim dopuščajo prevzemanje slovenskih podjetij. Poznavalci domnevajo, da v ozadju tega dogajanja delujejo stare udbovske povezave.

Dosedanje slovenske demokratične vlade so ta problem zaznale, vendar ga niso uspele rešiti, ker so stari oblastniki kot posamezniki in kot neformalna skupina, trenutno velja zanje izraz »strici iz ozadja«, včasih smo jim rekli »udbo-

mafija«, premočni. Pri tem jim neprikrito pomagajo razni »neodvisni« mediji, od časopisov do televizije. Kljub vsemu po zadnjih predsedniških volitvah ostaja upanje, da »starim« odzvanja. Ne, ker bi postale nove poosamosvojitvene demokratične sile močnejše in bolj organizirane, ampak ker so se nekdanji

med seboj sprli. Oblast hočejo prevzeti mlajši, ki so pogosto v ideoloških pogledih še bolj »trdi«, so pa bolj pripravljeni delovati v okvirih evropske demokratične realnosti. Katastrofalni volilni poraz predsednika dr. Türka, ki je bil predstavnik najbolj zadržanih pristašev totalitarnega komunizma, to je dokazoval zlasti v odnosih do po drugi svetovni vojni pobitih in do katoliške Cerkve, v korist »mladokomunista« Pahorja, ki se prišteva k socialdemokratom evropskega tipa, daje upanje za boljše čase. Dejansko imajo edino ti možnost, da jih zrušijo po preverjenih starih partijskih metodah. Pod to seveda ne mislimo fizičnih obračunov, ampak tiste prakse, ki jim odtegne podporo članstva, jim spodreže strankarske korenine in jih osami. Pretiranih upov ne smemo imeti, biti moramo previdni in realisti. Žal je to edino upanje.

Slovenijo pretresajo nemiri v obliki dokaj nasilnih demonstracij, zlasti v Mariboru in Ljubljani. V prestolnici slovenske Štajerske je zanje formalni povod tamkajšnji župan. Po njegovem odstopu demonstranti ne mislijo odnehati, pa bodo svoje sovraštvo verjetno vse bolj usmerili v vlado Janeza Janše. Ta je v izjemno težkem položaju zaradi slabih gospodarskih razmer. Čeprav je na oblasti komaj dobrega pol leta, je kriv za grehe prejšnje vlade, ki jo je vodil novi predsednik Pahor. Nezaposlenost je velika, plače nizke, napovedujejo še njihovo zmanjševanje, za mlade izobražene ni služb. Nobenega dvoma ni, da te razmere izkoriščajo tudi »strici iz ozadja«, ki bi se preko ljubljanskega župana Jankovića radi polastili vlade. Dobro vedo, da na volitvah ne morejo zmagati. Zato se poslužujejo nasilja kot nekdanji srbski mitingaši. Razmere niso dramatične, ne gre za jih podcenjevati. Trenutno daje nekaj upanja za boljše čase predvsem novi predsednik države. Na gospodarskem področju se še ne svita!

dr. Stane Granda

Zapisi so ...

BORUT PAHOR 4. SLOVENSKI PREDSEDNIK

Borut Pahor je v drugem krogu predsedniških volitev, ki so potekale v nedeljo, 2. decembra 2012, prejel podporo 67,37 odstotka volivcev, s čimer je bil izvoljen za četrtega predsednika Republike Slovenije. Njegov protikandidat Danilo Türk je dobil 32,63-odstotno podporo. Volilo je 42 odstotkov volilnih upravičencev, kar je najnižja volilna udeležba na predsedniških volitvah doslej.

Ob predsedniških volitvah je dr. Aleš Maver za Casnik.si zapisal tri ugotovitve: »Prva in najpomembnejša je ta, da je Slovenija v četrtem poskusu dobila predsednika, ki mu je kot prvemu uspelo doseči podporo v tako rekoč celotnem političnem spektru.

Res je, za Danila Türka je glasoval za spoznanje višji odstotek volivcev, toda njegova moč je bila bolj skoncentrirana na enem političnem polu. Za Pahorja so z znatno večino glasovali privrženci vseh parlamentarnih strank, z izjemo ene, a tudi tam jih je bila za novega predsednika več kot petina. V tem smislu je današnji volilni rezultat pravo nasprotje rezultata zadnjih parlamentarnih volitev, ko je bil slovenski politični zemljevid dosledno razdeljen v dve polovici.

Drugič, čeprav so pred drugim krogom iz lukenj prilezli vsi stari znanci z lanskega magistrata in njihovi podporniki in so v en glas izrekli podporo dosedanjemu šefu države, jih volilno telo tako rekoč prvič v zgodovini samostojne Slovenije ni poslušalo. Niso jih poslušali tisti, ki so prišli na volišča, pa tudi za one, ki jih tja ni bilo, je bil predsednik Türk preprosto premalo močan magnet.

Tretjič, zaradi doslej povedanega začenja Borut Pahor svoje predsedovanje s precejšnjim moralnim kapitalom, saj ga je pred mesecem dni le malo kdo pričakoval tam, kjer zdaj je. Zato je čas po 2. decembru hkrati izjemna priložnost za vsaj začasno umiritev strasti, ki so jo nakazovale že izjave akterjev, med katerimi praktično nihče ni mogel mimo jasnega volilnega izida. Kajpak se bomo takoj spomnili

strašljivega zgloda odhajajočega predsednika in njegovega predsedniškega štarta.

Toda je nekaj znamenj, zaradi katerih bi lahko Pahorjev predsedniški popravni izpit po neuspešnem vodenju vlade kaj dobrega prinesel vsej Sloveniji. Če bo le spravljeni ton volilnega večera preživel vsaj do njegove inavguracije.«

DR. FRANC CVELBAR O ULIČNIH NEMIRIH ZA CASNIK.SI

»Na ulice, ne na volišča!« To sem prebral na zidu ob parkirišču pri železniški postaji. Neštetokrat sem šel mimo neprizadet. Sedaj pa, ko se je predvsem v Mariboru in Ljubljani »zgodila razbijaška ulica«, me je prizadelo. Kljub temu namreč, da je po Churchillu demokracija samo najboljši med slabimi političnimi sistemi, je to sistem, na katerega prisegam. Posebno še zato, ker sem bil od otroških let naprej priča njeni rasti v našem okolju. Pozneje sem v šoli zvedel, da se je človeštvo do njega dokopalo z velikimi intelektualnimi in drugimi naporji ter žrtvami, na drugi pa je pred mojimi očmi naša demokracija rasla celo iz krvavih tal.

V naši mladi državi se demokratičnih vlog šele učimo. Pri tem nismo posebno uspešni. To se je pokazalo ob sedanji krizi. Ta ni samo gospodarska, uvožena, kot posledica svetovne krize, ampak predvsem tajkunsko-moralna. En del narodovega bogastva so si nagrabili ali pa zapravili tajkuni, ostali pa smo ob preteklih ugodnih gospodarskih razmerah preveč razsipavali. Še vedno nismo sposobni pogledati nazaj in ugotoviti, da so bile naše mize v zadnjem desetletju preobložene in da je potrebno sedaj zategniti pas. Na to pa nismo pripravljene. Kot otroci kričimo in cvilimo že ob manjših vladnih posegih.

Najprej se moramo umiriti. Ulica brez izgredov ja, razbojništvo ne! Strinjam se, da je treba mladim razbijačem pohode preprečiti tudi s silo, če ne gre drugače. Posebno še, ker sem prepričan, da so metalci kamenja in petard iz družin, ki jih kriza ne prizadeva bistveno. Nadalje se moramo znebiti črnega pesimizma. Ta ni samo posledica krize, saj ga širijo predvsem tisti, ki jih kriza ni prizadela in samo ponavljajo medijsko stokanje.

Vsak, ki je pripravljen, da bi se vpregel v voz naše demokracije, da bi ga skupaj pomagali potegniti iz blata, bo (upamo) v oporo. S svojimi obljubami novo izvoljeni predsednik republike zagotavlja, da bomo pod njegovo taktirko in prišepetavanjem medsebojno prisluhnili drug drugemu. Da ne

predstavnikov državnih organov in institucij ter organizacij civilne družbe iz RS in 13 članov predstavnikov Slovencev po svetu, ki jih rojaki izvolijo izmed sebe. Predstavniki Slovencev po svetu so: Martin Črnugelj iz Brazilijske, Tone Mizerit in dr. Andrej Fink iz Argentine, Ivan Kamin in Milan Ribič iz ZDA, Marjan Kolarič iz Kanade, Jožef Špringer iz BiH, dr. Maja Đukanović iz Srbije, Metka Dijkstra-Murko z Nizozemske, Gabrijela Žagar iz Nemčije, Peter Mandelj in Florjan Auser iz Avstralije in Urška Kupec s Kitajske.

✱

Italija je odlikovala tržaškega pisatelja Alojza Rebulo s častnim viteškim redom za zasluge za Republiko Italijo. Gre za drugo najvišje državno odlikovanje v Italiji na področjih kulture, gospodarstva, javnega ali človekoljubnega dela. Leta 1924 rojeni pisatelj, večkrat tudi gost naše revije, se je kot pripadnik slovenske manjšine kljub dvojezičnosti odločil za ustvarjanje v slovenščini.

✱

Juan Ignacio Molina in David Bajda iz Argentine sta v organizaciji SVS nastopila v različnih krajih po Sloveniji. Glasbenika sta z igranjem na flavto in kitaro ter na različna »indijanska glasbila« – quena, sikus, quenacho, zampona in charango poslušalcem predstavila raznolikost glasbenih zvrsti. Duet Molina-Bajda je nastopil tudi v Budimpešti, na Dunaju in v Parizu.

✱

Slovenska vas v Lanusu (predmestje Buenos Airesa), ki je nastala po osebnem prizadevanju mons. Janeza Hladnika, je novembra praznovala 60 let. Na praznični dan je v vaški cerkvi Marije Kraljice potekala slovesna sv. maša, praznovanje pa se je nadaljevalo v Hladnikovem domu s slavnostnim kosilom ter bogatim programom, s poudarkom na prikazu slovenske zgodovine in sliki, prozi in pesmi ter folklornim nastopom.

✱

Slovensko stalno gledališče (SSG) Trst je lani praznovalo jubilej - 110. obletnico delovanja. SSG, kjer se vseskozi ustvarja v slovenskem jeziku, sodi med najpomembnejše kulturne ustanove v zamejstvu.

✱

Jesenske poplave so prizadele večji del Slovenije - reke Drava, Sava in Soča so močno narasle, najhuje pa je bilo v Podravju. Celotna škoda še ni podana, za zdaj so oškodovanci prijaviili za 351 milijonov evrov škode.

✱

Balkanski bojevnik – sodni proces proti mamilski družbi. Zaradi neupravičene proizvodnje in prometa z mamili

Z leve: Pauline Fournier, Ana Vičič, David Bajda, gospa Veronika Stabej - veleposlanica Slovenije v Parizu, Jovan Molina in Mateja Bizjak Petit

ter hudodelskega združevanja v Italiji je senat ljubljanskega okrožnega sodišča od 17 obtoženih za krive spoznal samo štiri, ostale je oprostil. Obtoženi so bili v istem primeru in z istimi dokazi v Italiji spoznani za krive. Taka odločitev slovenskega pravosodja je med ljudmi sprožila veliko nestrinjanja in vprašanj, če ne gre za povezave med sodstvom, mafijo in politiko kontinuitete.

✱

Letoŕnjo Einspielerjevo nagrado je 22. novembra 2012 v Celovcu prejel krški škof Alois Schwarz. Nagrado podeljuje ta Narodni svet koroških Slovencev (NSKS) in Kršćanska kulturna zveza (KKZ) od leta 1988, da z njo počastijo osebnosti, ki so si pridobile zasluge za slovensko narodno skupnost na Koroškem. Škofu Schwarzu so jo podelile osebno za njegov »pošten in iskren odnos do slovenske narodne skupnosti«.

✱

Ministrica za Slovence v zamejstvu in po svetu Ljudmila Novak se je 17. novembra udeležila proslave ob 65. obletnici KPD Bazovica na Reki, ki je drugo najstarejše in eno najmočnejših in najbolj dejavnih druŕtev na Hrvaškem, 22. novembra se je v Monoŕtru srećala s predstavniki slovenske avtohtone narodne skupnosti v Porabju, 23. novembra pa je začela enajstdnevni obisk pri slovenskih skupnostih v Zdruŕenih druŕzavah Amerike, kjer se je srećala z rojaki, ki živijo v Clevelandu, Minneapolisu v Minnesoti, Chicagu, New Yorku, Pittsburghu in v Milwaukeeju.

novila topel dom ob hčerki Marjanci. Postala sta dedek in babica vnukinji Rozani. Žal je Dušan odšel v večnost pred natanko 20 leti, ko je bila vnukinja stara komaj pet let. Dušan je bil poleg mnogih drugih odlikovanj tudi nosilec papeževe medalje »Pro Ecclesia et Pontifice«.

Naši dobri gospe Pleničarjevi, zavedni Slovenki in zvesti katoličanki, slovenska skupnost v Angliji in župnik te skupnosti želi ob častiljivem jubileju vse najboljše, dobrega zdravja in vsega drugega božjega blagoslova ter ji kliče na mnoga leta!

Britanski Slovenci želimo vsem rojakom doma in po svetu blagoslovljen božič in božjega blagoslova polno novo Gospodovo leto 2013, ki je pred nami.

S. C.

A V S T R I J A

GRADEC

Tudi v naši slovenski cerkveni skupnosti Marija Pomagaj v Gradcu smo v nedeljo, 2. decembra, prižgali prvo svečko na adventnem vencu. Čeprav smo sv. mašo spremljali s priljubljenimi adventnimi pesmimi in tako sami občutili, da se v mesecu decembru dogaja nekaj posebnega – veselo pričakovanje in priprava na slovesno praznovanje Jezusovega rojstva – je naše petje spremljala žalost, kajti v petek, 30. novembra, smo se v Kalsdorfu za vedno poslovili od naše mlade - komaj 52-letne – priljubljene gospe Dane Hsieh. Kako prisrčno so jo ljubili njeni otroci in njeni prijatelji, je bilo videti tudi na ta žalostni dan, ko smo pokojno Dano spremljali od cerke do groba. Tam ji je zadnji blagoslov dal naš mag.

Dana Hsieh (14. maja 1960 – 26. novembra 2012)

pater Jože Lampret, ki je skupaj z župnikom v Kalsdorfu bral sv. mašo, naša cerkvena skupnost pa jo je spremljala s petjem.

Gospa Dana se je dolgo in do zadnjega z vso močjo borila proti hudi bolezni - raku. V naši slovenski cerkveni skupnosti je nastala nepopisna praznina. Radi smo Te imeli, Dana! Počivaj v miru!

In kot vemo, pomeni advent na splošno prihod, v posebnem pomenu besede pa Gospodov prihod v otroški podobi. In ker vsaka rast potrebuje čas, ima tudi drevo posebno vlogo v božičnem času. Za vse, kar človek dela, potrebuje pripravo. Pripravljalni čas je v življenju, poklicu in prostem času samoumeven. Tega se ljudje komaj zavedamo. Advent hoče opozoriti na dejstvo, da vse potrebuje pripravo in razodeva, da se naj človek zave, umiri in odpre tako, da bo pripravljen sprejeti novo. Veliko adventnih običajev, ki izvirajo iz predkrščanskih predstav, prinaša veselo pričakovanje in radost ob Jezusovem prihodu. A vijoločasta barva spominja na metanojo, na spreobrnjenje srca, in spodbuja, da se ukvarjamo z vprašanji o smislu in o človekovi bitnosti. Na žalost je čas pred božičnim čarom

čestokrat podoben hysteriji in gonji za srečo po trgovinah. Kar pomeni, da potrošniška družba v adventnem in božičnem času stopnjuje družbeno konfliktna razmerja, ker pogloblja jarek med bogatimi in ubogimi, med blagostanjem in brezposelnostjo. Torej se poskušajmo posebej v adventnem času smiselno pripravljati na božično razpoloženje. Poskušajmo se v tej temi in samotnosti približiti tistim in tolažiti tiste, ki so se znašli v nakupovalni osamljenosti, vrvežu in čustveni mlahavosti.

Na praznik Brezmadežne smo s petjem popestrili sv. mašo.

15. decembra je imel pevski zbor Encijan iz Slovenskega kulturnega društva Istra iz Puja božični koncert v Gradcu v cerkvi Marija Pomagaj. Po koncertu je bilo prijetno druženje v prostoru za kulturo župnijske cerkve (Pfarsaal), kjer je naša gospa Elisabeta Zorman (Lizika) spet poskrbela za dobro počutje ob jedachi in pijači.

mag. Ivanka Gruber

B E N E L U K S

EISDEN

Slovenski dan

Slovensko katoliško kulturno društvo Slomšek iz Eisdena (Maasmechelen) je pripravilo v soboto, 24. novembra, že 52. slovenski dan.

Pripravilo ga je Slovensko katoliško pevsko in kulturno društvo Slomšek iz Maasmechelena v sodelovanju z evropskim uradom Lojzeta Peterleta. Poleg rojakov iz slovenskih skupnosti v Belgiji, Nizozemski, Nemčiji so se nam pridružili tudi prijatelji Flamci, ki jim je vseč slovenska pesem in

človek želi še kaj drugega narediti, pa ne utegne.« Marie-Claire sodeluje tudi v skupini, ki pripravlja pogrebe. V skupini za ločene se srečujejo z novimi pari in z njimi molijo. Sestra Bernadette pripravlja mesečno molitev za mir na svetu. »Včasih komu pišem po internetu samo zato, da ga pozdravim ...« Sestra Bernadette dela kartice za zapornike. V takih malenkostih se skriva veselje. Za pokoj so prišle sestre skupaj, zato da ostanejo odprte svetu. Pred mašo je vstopil italijanski atomski fizik, ki je v bližini pred leti delal dva meseca v nuklearni elektrarni. Prišel jih je samo pozdravit. Sprejele so ga s sokom iz malin, ki so jih negovale in nabrale v samostanskem vrtu. Naredil je ovinek preko 100 km samo zato, da jih je ponovno srečal. Z nami pri maši je bil tudi triatlonski trener iz Belgije. Po dolgi bolezni je izgubil svojo ženo. »Najlepše darilo, ki sem ji ga mogel dati, je to, da sem se leto pred njeno smrtjo spravil z Bogom. Po 37 letih sem ponovno prejel sveto obhajilo. Po njenih licih so polzele solze sreče ... Pri sestrah sem bil za nekaj dni, da sem si nabral duhovnih moči ... Hvala vam, sestre, za svetel vzor tihe molitve in odprta srca!«

Župnik in delegat Jože Kamin

Branko Balažič iz Trstenika in Dori s kuharicami na martinovanju

N E M Č I J A

BERLIN

Martinovanje

Martinovanje je že po tradiciji naša najuspešnejša prireditve, ki smo jo tokrat združili s trgovino potomke najstarejše trte iz Maribora. Letošnja organizatorica je bila **Bernardka Bačovnik**, naša najmlajša članica in blagajničarka ŽPS SKM. Imenitno se je izkazala, saj je organizirala in izbrala res prave in pridne pomočnike vseh generacij.

Ob 19. uri smo imeli sv. mašo, ki jo je vodil naš dragi gost **Branko Balažič** iz Slovenije, ki je s seboj pripeljal svoj župnijski pevski zbor Pot, v katerem deluje tudi kvintet, ki je pozneje prevzel zabavni del večera, in pa kvartet, ki je pel izjemno lepe slovenske in dalmatinske pesmi.

Branko je imel zelo lep govor o sv. Martinu, da sedaj nihče ne more reči, da o njem nič ne ve. Po maši smo se vsi zbrali v veliki dvorani, kjer je bilo vse nared za trgatve in veselico. Gostje so s seboj pripeljali tudi dve brenči, v katerih sta odtrgane grozde nesla v mlin Timo Ipavec in Danijel Gabor.

Stiskanje grozdja opazuje tudi domači (nemški) župnik Edgar Kotzur.

Slavljencec Franjo v medicinski obdelavi

novembra, po končanih pevskih vajah. Člane pevskega zbora je pogostila z okusno večerjo, pevci pa so ji izrazili svoje čestitke in z njo prepevali pozno v noč.

RAVENSBURG

Franjo Križ, šestdesetletnik

Jubilant Franjo Križ, rojen 6. novembra 1952 na Hrvaškem, je v soboto, 17. novembra, povabil sorodnike, prijatelje in znance v hotel Krone v Schlier in z njimi praznoval okrogli 60. rojstni dan. Ob bogato pogrjnjeni mizi in lepem vzdušju so večerne ure kar prehitro minile in se zaključile v zgodnjem jutru. Živahno glasbo za petje in ples sta ustvarjala Jože Erjavac s harmoni-

ko in Roman Kutin s kitaro. Nekateri povabljeni so presenetili s skeči in šaljivimi recitacijami. Bilo je zelo lepo praznovanje! Naj na tem mestu omenimo, da sta Franjo in žena Zdenka tesno povezana s slovensko župnijsko skupnostjo in društvom Planinka. Ob slavljencevem okroglem življenjskem jubileju mu kličejo vsi, ki ga poznajo: Bog te živi še mnogo let!

R. K.

Biblični seminar v Nonnenhornu - zahvala

Draga dušna pastirja Aleš in Roman! Kot udeleženka bibličnega seminarja izrekam v svojem in v imenu vseh navzočih besede zahvale za prelepi konec tedna, ki smo ga doživeli od

petka, 23., do nedelje, 25. novembra, v Nonnenhornu ob Bodenskem jezeru. Duhovniku Alešu Kalamarju, novemu slovenskemu župniku v Stuttgartu, hvala za skrbno pripravljena predavanja o kralju Davidu, za miren način podajanja vsebine, za bogata razmišljanja o našem vsakdanjem življenju in za obilo toplih in lepih besed. Župniku Romanu hvala za prijetno spremljanje in glasbeno obogatitev seminarja. Beseda zahvale velja na tem mestu tudi rojaku Jožetu Erjavcu, ki je s svojo harmoniko popestril družabni sobotni večer. Na kitari ga je spremljal župnik Roman. Ob njuni glasbi so sobotne večerne ure minile v živahnem prepevanju in plesu. Besede predava-

Družina Križ

Župnik Aleš iz Stuttgarta v vlogi predavatelja

Dragi Franc, naj ti Bog da še veliko zdravja in sreče v krogu tvojih najdražjih. Še na mnoga leta.

Marija Rostohar

WÜRSELEN

Med nami tudi dvakrat zlati! Prav zares med nami žive ljudje, ki si žlahtnost pozlate še posebej zaslužijo. Ko smo bili 29. septembra 2012 pevci MePZ Slovenski cvet iz Moersa objavljani k svečanosti zlate poroke **Pavle in Janeza Gradiča**, članov slovenske skupnosti v Moersu, smo se za to še posebej pripravili. Pri sveti maši in svečanosti, ki jo je v nemškem in slovenskem jeziku občuteno vodil naš dušni pastir Lojze Rajk, smo zapeli s posebnim žarom. Sooblikovali smo dogodek, ki je bil za zlati jubilej namenjen izjemnima človekoma, Slovencema, ki sta še posebej zaznamovala našo skupnost in v njej društvo Slovenski cvet. Zakonca Gradič spadata namreč v krog izjemno zanesljivih pričevalcev slovenstva na seve-

ru Nemčije in to pričevanje že skoraj 35 let izkazuje z aktivnim delom in vsestransko pomočjo v delu društva. Vedno sta bila z nami tudi na potovanjih, pa naj je zbor Slovenski cvet prepeval doma, v Sloveniji, med našimi rojaki v Franciji, Belgiji ali Berlinu in še kje. Za vse te nastope je bilo treba žrtvovati čas in materialna sredstva, saj smo se vedno in na vseh poteh prav po domače oskrbeli. To pa se ve, da smo vsi navzoči na teh poteh prinesli obilico dobrot iz domače kuhinje. In pri tem sta bila zakonca Gradič še posebej skrbna. Dovolj razlogov torej, da ju imenujem za dvakrat zlata zakonca in sodelovanje na njihovi obletnici smo čutili kot poseben privilegij in čast.

Draga naša Pavla in Janez, še dolgo, dolgo božajta spomine na minula leta. Med njimi bodo nešteti, ki vaju vežejo na Slovenski cvet. Mi pa obljubljam, da bomo še veliko let prepevali in dehteli tudi po vajini zaslugi. Hvala za vse in še na mnoga leta!

Slovenski cvet - Nada Zupan

FRANKFURT

Veselite ob martinovem ...

Kmalu po začetku novembra se nas je tako kot že vrsto let prej dotakni-

Na martinovanju sta bili dve »roži« od štirih skriti v kuhinji.

lo martinovo, saj smo tudi letos pripravili naše martinovanje. Z večerno mašo na predvečer martinovega v cerkvi Sv. apostolov v Frankfurtu smo začeli to našo prireditve, za glasbo pa smo imeli v gosteh mladi družinski **Trio Šantej** iz Šentruperta na Dolenjskem. Okoli sto se nas je zbralo vseh skupaj (tudi s tistimi, ki so sestavljali ‚delovno brigado‘) in preživeli smo lep večer in noč v prehodu na Martinovo nedeljo. Tudi tokrat lahko rečemo, da je bilo nekaj novih obrazov, ki so prvokrat prišli med nas, nekateri celo iz okolice Stuttgarta, pogrešali pa smo seveda mnoge nam že dolga leta znane obraze. Lepo zapčena ‚martinova gos‘ pa se je vsedla v naročje gospe Bricl. Žal nam ni uspelo spraviti skupaj kakšnega posebnega dobička v podporo Aninemu skladu ali kakšni drugi dobrodelni organizaciji.

Zlatoporočnica Janez in Pavla Gradič

Pogled na dvorano ob letošnjem martinovanju

Krst Kristijana Dorna v cerkvi svetega Konrada

razlaga o bogastvu zakramentov. Starši in botri so se na zakrament zelo dobro pripravili, saj so z veliko vere in ljubezni sodelovali pri pripravi tega dogodka. Že lepa in prisrčna priprava nekaj dni prej je pokazala, da starši in botri živijo pristno Kristusov evangelij. Moč njihove vere je potrditev, da tudi svojemu otroku želijo božjo ljubezen, ki traja večno in ki odrešuje. Krstno slavlje je potekalo v veliki zbrani molitve, dejavnem sodelovanju vseh navzočih in ob pesmi, ki govori o angelu varuhu, v priprošnji, naj dobri Bog čuva Kristijana na vseh poteh njegovega življenja.

Naš slavljenec

Okroglo obletnico svojega življenja - 70 let - je v mesecu novembru praznoval **Martin Keber**, gonilna sila slovenstva iz Aalna. Martin Keber izvira iz tradicionalne katoliške družine in je bogastvo vere prinesel s seboj v Nemčijo, kjer sta si s soprogo ustvarila topel dom in s katero sta redna pričevalca vere ob nedeljskih mašah. Martin je človek dobrega srca, ljubitelj narave, dober gospodar, voznik avtobusa, redni obiskovalec Svetih Višarij, na katere ga veže posebna življenjska zaobljuba, in veren kri-

Martin Keber s soprogo in župnikom na domačem vrtu

stjan. Gospoda Martina takoj prepoznaš po pristnem nasmehu, ki niko- gar ne pusti hladnega, je človek, ki te

s smehom takoj spravi v dobro voljo in optimizmom za vsakdanje življenje, z njim nikoli ni dolgčas. Rad uživa v dobri kulinariki, kapljici vina in petju slovenskih pesmi. Martin, hvala vam in vaši soprogi za vse, kar sta v teh letih storila za rast vere in slovenstva v Aalnu in Stuttgartu. Krščanski pregovor pravi, da Bog ljubi veselega in nasmejanega človeka in vi, gospod Martin, ste veseli kristjan in taki nam ostanite!

Blagoslov hiše in čebelnjaka

Lepa krščanska navada je, da veren katolik blagoslovi svojo domačijo, na kateri si služi vsakdanji kruh in kjer dela od jutra do večera. In tak dogodek je bil tudi pri gospodu **Gabrielu**

Blagoslov čebelnjaka in domačije družine Zevnik

»Gospod direktor, če dovolite, moja plača ni v sorazmerju z mojimi sposobnostmi!«

»Vem, vendar lačnega vas pa tudi ne morem pustiti!«

»Dober dan, gospod državni podsekretar! Prišli smo kontrolirat vaše delovno mesto.«

»Ja, in?«

»Vašega delovnega mesta ne najdemo!«

»No, vidite, v kakšnih težkih pogojih delam! Še delovnega mesta nimam!«

»Kako je bilo v šoli?«

»Slabo. Pri geografiji sem dobil nezadostno.«

»Zakaj pa?«

»Nisem našel ekvatorja.«

»Saj ni čudno, ko pa imaš v torbi takšen nered!«

Na konjih po mestu paradirajo tisti policisti, ki so pognili na vozniškem izpitu.

»Nadja, razloži mi, kako je to mogoče, da je Maja v petem razredu osnovne šole, ti pa v četrtem, čeprav sta istočasno začeli hoditi v šolo?« je mama vprašala svojo hčer.

»Veš mami, ona ima bolj nadarjene starše,« je pojasnila Nadja.

Teta Mateja se je zaletela v avto drugega voznika in mu uničila celotni zadnji del karoserije. Voznik poškodovanega avta je izstopil, pristopil k nesrečni tetrici in ji dejal:

»Ali ste sploh delali vozniki izpit, neroda stara?«

»Sem! In to večkrat kot vi!« se pohvali Mateja.

»Mami, pri vratih je gasilec, ki zbira prostovoljne prispevke za gasilsko društvo. Kaj naj mu dam?«

»Vedro vode!«

Skupina lovcev pod vodstvom starega lovca Janeza je odšla na lov na medveda. Vsi močno oboroženi so ga iskali in

končno, ko so prehodili že deset kilometrov, ga je Janez zagledal ter zavpil:

»Medved! Bežite!«

Vsi so se pognali v beg, med tekom pa je eden od lovcev vprašal Janeza:

»Toda zakaj bežimo, saj smo vendar prišli na lov na medveda!«

»Bodi tiho in beži!« je zavpil Janez.

Bežali so naprej, toda po cca. petih kilometrih se je eden od lovcev zaustavil, napel petelina na puški in ustrelil medveda. Janez je zgroženo obstal, nato pa izustil:

»Ti norec, ti! Zdaj ga pa sam nosi še teh preostalih pet kilometrov!«

Inženirja merita zemljišče v bližini kmetovega posestva. Kmet pride k njima, ju vpraša, kaj delata in se z njima zaplete v pogovor. Ko se je eden od inženirjev želel pošaliti s kmetom, mu je rekel:

»Ali veste, da se človek večkrat rodi? Enkrat v človeški obliki, drugič spet v obliki krave, opice, zajca ipd.!«

Kmet si misli svoje, čez nekaj časa pa reče inženirjema:

»Pa veste, da ste imeli prej prav! Poglejte tistega vola, ki vleče brano po polju! Tako ravne črte dela, da je bil v prejšnjem življenju gotovo inženir!«

Peter je ukradel avto, toda kmalu so ga izsledili.

»Imate kaj dodati v svojo obrambo?« ga vpraša sodnik.

»Samo to bi rad rekel, gospod sodnik, da je avto stal pred pokopališčem, zato sem mislil, da je lastnik že umrl.«

»Mama, kupi mi trobento!«

»Kaj še! Potem boš motil očeta pri delu.«

»O ne, mama, trobil bom samo takrat, ko bo očka spal.«

Pri Novakovih so čakali novega družinskega člana. Mami-ca pove to Tomažku.

»Kaj bi raje dobil, bratca ali sestrico?«

Tomažek pomisli in pravi: »Veš mama, najraje bi konjička.«

1301A12 – Dragi rojaki! Za Vašo SELITEV v domovino se Vam toplo priporočamo. – Naš naslov: Gebr. HORŽEN, Möbel-transporte, Herderstraße 36, D-40721 Hilden pri Düsseldorfu. (Telefon 02 1 03 / 44 5 62). – Informacije dobite pisno ali po telefonu v slovenščini ali nemščini.

1301B12 – **Prevajamo in tolmačimo** v slovenščino, iz slovenščine ter v druge jezike: uradne dokumente in listine ter poslovna, zasebna in leposlovna besedila. Za vas opravimo tudi uradne zadeve v Sloveniji. Naročila lahko oddate iz vsega sveta na naslov: info@trateschki-translation.de, tel. +49-7157-479166, faks: +49-7159-17827, www.trateschki-translation.de, Roman Trateški, Fröbelstr. 32, D-71272 Renningen, Germany

Oglas sme obsegati največ 50 besed. Cena oglasa je 20 EUR za enkratno objavo. Vsaka beseda od 50 dalje stane 0,50 EUR. Celoletna objava z isto vsebino je 150 EUR. Z večkratno zaporedno objavo narašča tudi popust. Oglase sprejemamo do 5. v mesecu za naslednjo izdajo. Plačili pri poverjenikih, slovenskih župnijah ali na uradništvo.

ZVEZA SLOVENSkih IZSELJENSKIH DUHOVNIKOV, DIAKONOV IN PASTORALNIH SODELAVCEV V EVROPI

A N G L I J A

SLOVENSKA KATOLIŠKA MISIJA LONDON
62, Offley Road, LONDON SW9 0LS
T/F (*44) 020. 7735 6655
spletna stran: <http://skm-london.org.uk>
župnik: Stanislav Cikaneč
e-naslov: cikane@msn.com

A V S T R I J A

SLOVENSKI PASTORALNI CENTER DUNAJ
Einsiedlergasse 9-11, 1050 WIEN
T (*43) (0)1/544-25-75; F (*43) (0)1/544-25-75;
M (*43) (0)699-192-200-49
duhovnik: Branko Umek
e-naslov: info@spc-dunaj.net
spletna stran: www.spc-dunaj.net

SLOVENSKA KATOLIŠKA MISIJA GRADEC
Mariahilferplatz 3, 8020 GRAZ
T (*43) 0316. 7131 6924
župnik: p. mag. Jože Lampret OFMConv

SLOVENSKA ŽUPNIJA VORARLBERG
v soupravi, mag. David Taljat (glej Švica)

SLOVENSKA KAT. MISIJA SPITAL
Drau Marienkapelle, Villacherstr., SPITAL
župnik: mag. Jože Andolšek
Št. Primož 65, 9123 Št. Primož
T (*43) 042. 3927 19

B E L G I J A, N I Z O Z E M S K A I N L U K S E M B U R G

SLOVENSKA KATOLIŠKA MISIJA EISDEN
Guill. Lambertlaan 36, BE 3630 EISDEN
T/F (*32) 089. 7622 01
kontaktna oseba: Nežka Zalar,
M (*32) 472. 2682 00
e-naslov: nezka@scarlet.be

SLOVENSKI PASTORALNI CENTER BRUSELJ
Av. de la Couronne 206
1050 Bruxelles / Ixelles
T (+32) 02. 64 77 106
M (*32) 0489. 783 532
župnik dr. Zvone Štrubelj
e-naslov: zvones@gmx.de

F R A N C I J A

DELEGATURA – AUMONERIE NATIONALE DES
SLOVÈNES DE FRANCE
Moulin de Thicourt 57380 THICOURT
Tel – Fax (*33) 03. 8701 0701
e-naslov: kaminjoseph@aol.com

SLOVENSKA KATOLIŠKA MISIJA PARIZ
3, Impasse Hoche, 92320 CHATILLOIN
T (*33) 1 42 53 64 43,
župnik in delegat: Jože Kamin
e-naslov: kaminjoseph@aol.com
Diacon Ciril Valant: 32, rue de la Guilloire,
78720 La Celle les Bordes. Tel: 01 34 85 26 66

SLOVENSKA KAT. MISIJA MERLEBACH
14, r. du 5 Decembre, 57800 MERLEBACH
T (*33) 03. 8781 4782,
T mlin (*33) 03. 8701 0701
župnik in delegat: Jože Kamin,
e-naslov: kaminjoseph@aol.com

SLOVENSKA KATOLIŠKA MISIJA NICA
6, rue Vernier, 06000 NICE
T (*33) 4. 9388 5851, F (*33) 4. 9388 5851
župnik: Stefan Čukman
e-naslov: sukman@club-internet.fr

H R V A Š K A

SLOVENSKA KAT. SKUPNOST ZAGREB
oskrbovana iz Slovenije. Informacije:
dekan Anton Trpin, T (*386) 07 338 00 15
Trubarjeva 1, 8310 Šentjernej
e-naslov: zupnija.sentjernej@rkc.si

I T A L I J A

SLOVENSKA KATOLIŠKA SKUPNOST RIM
Via Appia Nuova 884, 00178 ROMA
T (*39) 06.7184 744, F 06. 712 99 910
rektor msgr. dr. Joško Pirc
T (*39) 06.718 72 88
e-naslov: rettore@slovenik.it

SLOVENSKA KAT. SKUPNOST MILANO
cerkev Corpus Domini, ul. Canova 4
župnik: Karel Bolčina, T (*39) 0481. 21849
M (*39) 0338. 1958 889, F 0481. 5192 17
Trg sv. Andreja 1/a, 34170 Gorica/Italija
e-naslov: donkarel@tiscali.it
informacije: K. Donno, T 02. 3800 8218

N E M Č I J A

KOORDINACIJA DUŠNEGA PASTIRSTVA
SLOVENCEV PO SVETU
predstavniki pri NŠK: msgr. Janez Pucelj
Liebigstr. 10, 80538 München
T (*49) 089.2193 7900, M 0173.9876 372
F (*49) 089. 2193 79016
e-naslov: jpuceelj@msn.com

SLOVENSKA KATOLIŠKA MISIJA BERLIN
Kolonnenstr. 38, 10829 BERLIN
T (*49) 030. 7845 066, T 030. 7881 924
F 030. 7883 339
spletna stran: www.skmerlin.de
župnik: Izidor Pečovnik
e-naslov: dori@skmerlin.de

SLOVENSKA KATOLIŠKA MISIJA ESSEN
Bausemshorst 2, 45329 ESSEN
T (*49) 0201. 3641 513
T/F (*49) 0201. 3641 804
spl. stran: www.slomisija-essen.de
župnik: Alojzij Rajk
M (*49) 0173 340 82 95
e-naslov: Lrajk@hotmail.com alozijz.rajk@rkc.si

DUHOVNA OSKRBA SLOVENCEV
V NADŠKOFIJI KÖLN
duhovno oskrbo vodi g. Alojzij Rajk, Essen
SLOVENSKA KAT. ŽUPNIJA FRANKFURT
Mathildenstr. 30 a, 60599 FRANKFURT
T (*49) 069. 6365 48, F 069. 6330 7632
spletna stran: www.skg-frankfurt.de
župnik: Martin Retelj
e-naslov: martin@skg-frankfurt.de

SLOVENSKA KAT. MISIJA MANNHEIM
Römerstrasse 32, 68259 MANNHEIM
T (*49) 0621. 285 00, F 0621. 7152 106
Spl. stran: www.skm-mannheim.de
župnik: Janez Modic
e-naslov: janez@skm-mannheim.de

SLOVENSKA KAT. MISIJA INGOLSTADT
Aventinstr. 25, 85051 INGOLSTADT
T (*49) 0841. 590 76, T/F 0841. 9206 95
M (*49) 0179 880 9762
župnik: Stanislav Gajšek
e-naslov: stanislav.gajsek@gmx.net
spletna stran: <http://skm-ingolstadt.2hp.eu>

SLOVENSKA KAT. MISIJA STUTGART
Stafflenbergstr. 64, 70184 STUTTGART
T (*49) 0711. 2328 91, M 0178. 4417 675
F (*49) 0711. 2361 331
spletna stran: www.skm-stuttgart.de
župnik: Aleš Kalamar
T (*49) 0711. 5489 8064, M 0176. 8450 9228
e-naslov: aleskalamar@gmail.com

SLOVENSKA KAT. MISIJA AUGSBURG
Ottmarsgäßchen 8, 86152 Augsburg
T/F (*49) 0821. 979 13, M 0173.5937 313
župnik: Roman Kutin
e-naslov: roman.kutin@gmx.net

SLOVENSKA KATOLIŠKA MISIJA ULM
Neunkirchenweg 63 A, 89077 ULM
T (glej Augsburg)
župnik: Roman Kutin (glej Augsburg)

SLOVENSKA KAT. ŽUPNIJA MÜNCHEN
Liebigstr. 10, 80538 MÜNCHEN
T (*49) 089. 2219 41, F 089. 2193 79016
e-naslov: slowenischsprachige-mission-muenchen@erzbistum-muenchen.de
tajnica in pastoralna sodelavka: Barbara Alič
spletna stran: www.skm-muenchen.de
župnik: Janez Pucelj; T (*49) 089. 2193 7900
e-naslov: jpuceelj@msn.com
župnik v pokoji: Marjan Becan
e-naslov: mbecan@erzbistum-muenchen.de
pastoralni sodelavec Slavko Kessler
e-naslov: skessler@ebmuc.de

S R B I J A

SLOVENSKA KAT. SKUPNOST BEOGRAD
Župa sv. Cirila i Metoda
Požeška 35, 11030 BEOGRAD
T (+381) 11 30 56 120
MT (*381) 665 105 509
župnik: Lojze Letonja CM
e-naslov: letonja@gmail.com

Š V E D S K A

SLOVENSKA KAT. MISIJA GÖTEBORG
Parkgatan 14, 411 38 GÖTEBORG
T/F (*46) 70 827 8757
spletna stran: <http://www.slovenskamisija.se/>
župnik: Zvone Podvinski
e-naslov: zvone@kristuskonungen.se;
zvone.podvinski@rkc.si

Š V I C A - L I E C H T E N S T E I N

SLOVENSKA KATOLIŠKA MISIJA
Naglerwiesenstrasse 12, 8049 ZÜRICH
T 0041 (0)44 301 31 32, M 0041 (0) 779 773 948
spletna stran: www.slomisija.ch
župnik: mag. David Taljat
e-naslov: slomission.ch@gmail.com

